

90. møde.

Tirsdag den 5. maj kl. 13.30.

Formanden: Inden vi i dag går til vort arbejde, vil vi mindes den dag for 25 år siden, da Danmark atter blev frit efter 5 års besættelse og undertrykkelse.

Det var en stor og uforglemmelig glæde, der fyldte alle danske denne dag, da besættelsestropperne kapitulerede over for de allierede magter. 5 onde og mørke år, der på afgørende måde havde præget befolkningens daglige liv og gennem vold og terror havde sat sine spor i store dele af den danske befolkning, var nu forbi. Borgernes grundlovs-mæssige rettigheder: den personlige frihed, trykke- og talefrihed, forenings- og forsamlingsfrihed, kunne igen træde i kraft, og de forfatningsmæssige organer kunne igen begynde at virke.

For dette lykkelige udfald måtte vi alle nære den største taknemlighed over for de allierede magter, der ved deres energiske og målbevidste indsats og med store ofre førte kampen for at befri verden fra en frygtelig fare, ligesom vi måtte føle en særlig taknemlighed over for de danske, som her eller ude i verden ved en betydningsfuld indsats støttede de allierede magter.

I glæden over befrielsen blandede sig sorgen over de mange danske, der i denne prøvelsens tid var omkommet, det være sig på havet, ved deltagelse i kampen mod besættelsesmagten eller i fængsler og fangelejre. Vi vil i dag i medfølelse og taknemlighed mindes ofrene for en ubarmhjertig tid.

Når vi i dag tænker tilbage på de 5 besættelsesår, må vi først og fremmest mindes den stærke følelse af sammenhold og fællesskab, som voksede frem i befolkningen i denne hårde tid. Et sammenhold, der gav sig mangfoldige udtryk i form af medmen-

neskelig hjælpsomhed og store ofre, og som efterhånden tydeligere lagde sig for dagen i befolkningens holdning over for besættelsesmagten. En fællesskabsfølelse, som også hjalp med til at sætte kræfterne ind i det store genopbygningsarbejde, som påbegyndtes efter krigens afslutning.

På denne baggrund vil mange måske i dag være skuffet over, at tiden tilsyneladende er mere præget af modsætningerne mellem forskellige anskuelser i befolkningen end af et sammenhold og fællesskab, som det kom til udtryk under besættelsen. I virkeligheden er denne brydning mellem de forskellige anskuelser, som giver sig til kende i en fri meningsudveksling, et af de væsentligste vidnesbyrd om, at vort demokrati fungerer, som det skal.

Kaster vi blikket ud i verden, må den situation, som møder os, også i mange henseender give anledning til skuffelse og bekymring. Mange havde vel i 1945 håbet på en fredeligere udvikling i de internationale relationer end den, der har fundet sted hidtil. Vi vil også i dag udtale det håb om afspænding og fred i verden, som deles af befolkningerne i alle lande, og vi vil give tilsagn om, så vidt vore evner og kræfter rækker, at yde vort bidrag til bestræbelserne for at realisere disse ønsker.

Lad os på denne dag, da vi fejrer 25-året for vor befrielse, udtale håbet om, at meningerne fortsat i frihed må kunne brydes inden for vort demokratis rammer. Det er denne brydning mellem de forskellige anskuelser, der skal forme vor nutid og fremtid.

(Medlemmerne påhørte stående formandens tale).

Formanden: I skrivelse af 30. f. m. meddeler sekretær Karen Andersen (Dahlerup), at hun er villig til at modtage det ved medlem af folketinget Børge Schmidts mandatnedlæggelse fra den 1. maj d. å. ledigblevne mandat som medlem af folketinget.